

- ◎ ZÁRT KÖZÖSSÉG
INTELLIGENSEKNEK
- ◎ HÁROMSZÁZON
TÉLEN-NYÁRON
- ◎ LEVENDULA NÉNI

INTERJÚK:

- **KISGERGELY SÁNDORRAL,**
az IT Kht. ügyvezető
igazgatójával
- **BALOGH TAMÁSSAL,**
a GKM innovációs
főosztályvezetőjével
- **MEGYERI TIBORRAL,**
az Axelero Rt. lakossági
marketing vezetőjével
- **LEHÓCZKI LÁSZLÓVAL,**
a Miskolci Spider Felderítő és
Mentőcsoport vezetőjével

AZ EMBERÉRT, AZ ÉLETÉRT

A miskolci Spider Speciális Felderítő és Mentőcsoporthoz 1996 júniusában alakult meg. Tagjai önkéntesek, tevékenységüket karitatív módon, saját kutyáikkal végzik. Életük egy részét életveszélyben töltik; ott vannak a földrengésnél, árvíznél, a rendkívüli hóhelyzetnél, hogy az összeomlott házak alatt az erre kiképzett kutyák jelzései nyomán kimentsenek eleveket és holtakat. A katasztrófákról szóló helyszíni tudósításokból ismerjük őket, amint narancssárga overalljaikban, kutyájukkal küzdenek a túlélők megmentéséért. Lehóczki Lászlóval, a Spider Mentőcsoporthoz vezetőjével beszélgettünk a csapat kiképzőkötőpontjában.

Kedzük az elején. Hogy lesz egy villany-mozdony-műszerészből a világ egyik legeredményesebb és legnépszerűbb speciális mentőcsapatának vezetője?

A vasútnál eltöltött éveimet az életem egyik álmomaként jegyzem, a sors máshogy alakította a forgatókönyvet. Kutyákkal mindig foglalkoztam, először hobbi-szinten, majd szép lassan azt vettem észre, a szabadidős tevékenység kinötte magát, s elkezdtem gondolkodni azon, hogy komolyabban, magasabb szinten foglalkozzak a dologgal. Utánajártunk a külföldön már évtizedek óta működő civil mentőszervezeteknek, megnéztük a munkájukat, s ezután megpróbáltuk azt a hazai viszonylatok közé helyezve elkezdni, azonban már nem csupán kutyázásról van szó, hanem egy összetett folyamatról. 1996-ra datálható a Miskolci Spider Speciális Mentőcsoporthoz létrejötte. A csoport tagjai önkéntesek, mentési és felderítési tevékenységünket kizárólag karitatív módon, saját kutyáinkkal végezzük.

Milyen elvárásoknak kell megfelelnie egy életmentőnek ahhoz, hogy befogadjátok magatok közé az illetőt?

Igazából bárki jelentkezhet nálunk, egy kikötésünk van, az egyéves próbaidő. Ez idő alatt az illető hozzászokhat a csapathoz, illetve mi is látjuk, be tud-e illeszkedni közénk, s emellett megismerkedhet csapatunk mentési szakágazataival. A próbaidő letelte után pedig eldöntheti, hogy melyik vonalon szeretne tevékenykedni. Mivel Magyarországon semmiféle jogszabály nem írja elő, hogy milyen papírokkal kell rendelkeznie egy civil szervezetben tevékenykedő speciális mentőnek, a saját hatáskörünkben határoztuk meg – figyelembe véve az eddigi tapasztalatainkat –, milyen szakképzésekre van szükségünk. A szakembereink egyébként kutyásokból, búvárokból, alpinistákból kerülnek ki. Nem hagyhatom ki az orvos kollégákat, illetve a tűzoltó és rendőr önkénteseket sem, akik szintén sokat segítenek a mentéseknél.

Hány fővel dolgoztok?

Mi huszonnégyen vagyunk, ez viszonylag stabil létszámnak mondható. Nagyon nehéz hozzánk

bekerülni, s még nehezebb benn maradni. A munkánk sok lemondással és természetesen veszéllyel jár, készültségben vagyunk éjjel-nappal. Akár már hivatásos formában is végezhetnénk a mentési tevékenységet, de nálunk mindenki önkéntesen segít a rászorultakon.

Egy-egy mentés kapcsán nagyon fontos állami feladatokat láttok el. Ennek ellenére nem kaptok támogatást az ún. nagy állami kasszából.

Ez sajnos így igaz. A működéshez erős, fix tőke szükséges, amivel mi azonban nem rendelkezünk. A Miskolci Spider Speciális Mentőcsoporthoz közalapítványi formában működik, ami azt jelenti, hogy a pályázatok tekintetében hátrányos helyzetben vagyunk, ugyanis direkt módon nem pályázhatunk. A miskolci önkormányzattól szerencsére sok segítséget kapunk; például említhetném a kiképzőpályánk területét, illetve az irodahelyiségünket, ahol el tudjuk látni az adminisztratív feladatokat, valamint itt tartjuk a különféle oktatásokat, továbbképzéseket. A költségeket azonban nekünk kell állni. Például gondolj csak bele, egy góliát elem manapság durván ezer forintba kerül, s egy lámpába négy darab kell. Egy bűvár teljes felöltöztetése félmillió forint, és az üzemanyagról, vagy akár a telefonköltségről már nem is beszélek. Pedig ezek alapvető dolgok.

Más forrás nem áll a rendelkezésetekre?

Csupán adóbevalláskor próbáljuk begyűjteni az egy százalékokat, ami számunkra valóban létfontosságú. Ebből tudjuk ugyanis biztosítani azt, hogy a munkánk bárki részére ingyen elérhető legyen. Az egy százalékkal az a baj, hogy a minimálbéresek adómentesek lettek, az evások pedig szintén nem tudnak bennünket támogatni, s érezhetően visszaesett a támogatottság. De mi azért nem keseredünk el, nem adjuk fel, próbálunk a tőlünk legjobban telhető módon lobbizni. Ezúton is szeretném megkérni az embereket, hogy az éves adóbevallásuknál gondoljanak ránk, és adják egy százalékaival támogassák munkánkat. Az adószámunk 18431276-1-05, a számlaszámunk pedig 10402764-27615968-00000000. A segítséget előre is nagyon köszönjük, s aki ezzel kapcsolatban többet szeretne tudni, megnézheti a készülő honlapunkon, a www.spider112.hu-n.

A közelmúltban alapítottál egy szervezetet KARISZ néven, amely tizennyolc, hozzátok hasonló civil szerveződésű mentőcsoporthoz fog össze. Mi a szervezet célja?

Lehóczki László

a Miskolci Spider Felderítő és Mentőcsoporthoz vezetője

Végzettség: villany-mozdony-műszerész

Mérföldkövek:

- 1996 megalakítja a Miskolci Spider Felderítő és Mentőcsoporthoz – ma a csoport 24 tagot számlál
- 2004 létrehozza a KARISZ szervezetet, mely 18 civil szerveződésű speciális mentőcsoporthoz tömörít

Fontosabb elismerések:

Bátorságért Érdemrend, Belügyminiszteri Dicséret, Magyar-Török Kereskedelmi, Kamara díszoklevele, Magyar-Tajvani Kereskedelmi Kamara díszoklevele

Nagy természeti katasztrófák, ahol mentett:

Görögország, Olaszország, Törökország, Kolumbia, Venezuela, Salvador, India, Algéria, Románia, Tajvan

Klick havilap • 2005. április

ném megjegyezni azt is, mi kilencven százalékban személyek után kutatunk, embereket keresünk, és mentünk meg. A katasztrófajellegű mentések pedig munkánkknak csupán a tíz százalékát töltik ki.

Ha már Mancsnál tartunk, kíváncsi lennék, mi alapján válogatjátok ki a kutyákat?

Nagy válogatást nem tartunk, mindenki eldönti, melyik fajta szimpatikus számára. Tízhetes korukban lehet kiválasztani őket erre a feladatra. Meg kell azonban vizsgálni több szempontot; pl. nagyon fontos, elengedhetetlen az idegrendszeri

Az elmúlt időben bizonyított, hogy Magyarország különböző területein működő, és újonnan szerveződött mentőcsoportok szakmai kereteken belül tudnak együtt szervezeten és hatékonyan együttműködni. A KARISZ létrehozói kimondottan mentésre szakosodott jogi személyiségű szervezetek. Szeretnénk kialakítani egy egységes mentési szemléletet, amelynek kialakításához elengedhetetlen a szakmai tapasztalat, a tisztelesség, valamint a bizalom elve.

Nem olyan régen olvasható volt egy rendezet azzal kapcsolatban, hogy négy napos INSARAG tanfolyam döntson arról, ki nevezhető speciális mentőnek, s ki nem.

Mi és a KARISZ többi szervezete az önkéntesség elve alapján dolgozunk évek óta. Minden szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy számtalan hazai mentésnél és sok külföldi katasztrófa helyszínén bizonyítottuk rátermettségünket és felkészültségünket. A négy napig tartó tanfolyamon lehetetlenség felkészülni arra, hogy valakiből katasztrófa helyzetben történő mentésre és kutatásra alkalmas személy legyen. Ehhez nem elég négy nap, ehhez tapasztalat, vagy szakmai nyelven szólva a „tengelyen eltöltött idő” szükséges.

Az új szemlélet szerint Mancsnál is hiányszükséglet tapasztalható. Ez számomra, laikus számára furcsa, mert szerintem ez a kutyus is épp eleget bizonyított a „szakmának” és az embereknek egyaránt.

Igen van. Az itthoni és a világ több pontján történt mentéseknél már bebizonyította rátermettségét, mégis vannak, akik szerint nem elég iskolázott. Lehet, hogy Mancsnak nincs a katasztrófavédelem által hiányolt papírja, ezt leszámítva viszont ért az élő és a halott emberek felkutatásához. Egyébként pedig semmilyen jogszabályban sincs lefektetve, milyen papírok szükségesek ahhoz, hogy a kutyák menthessenek. Itt szeret-

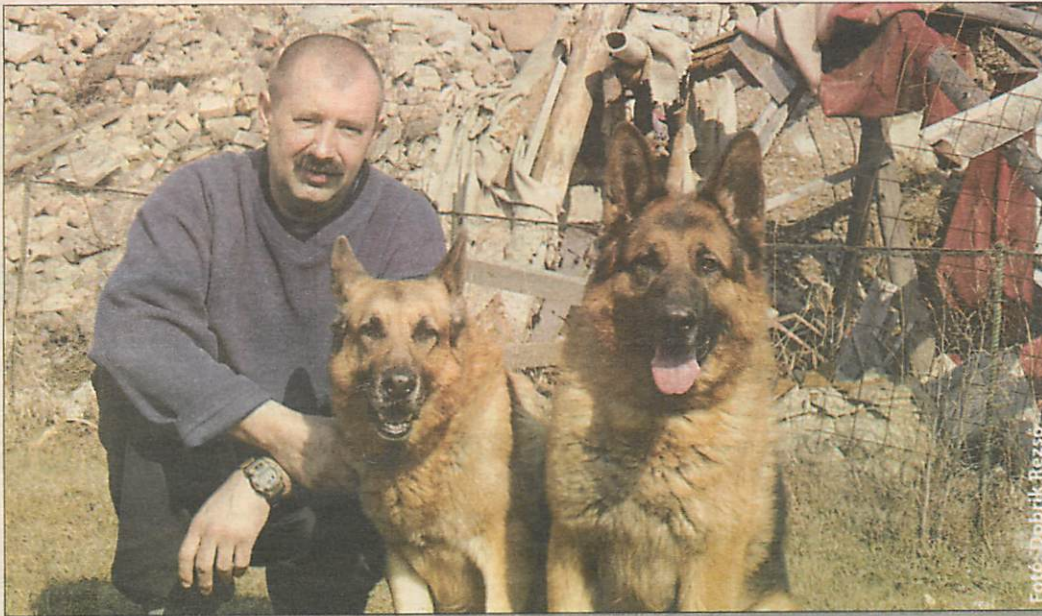
és a genetikai adottság felmérése. Ha ezek a dolgok rendben vannak, el lehet kezdeni az alapozást. Ugyanúgy működik, mint a gyereknél. Ha az alapok átadása megtörtént, jöhet a rejtett képesség, a tehetség megkeresése és fejlesztése, vagyis a kiképzés. Mindenképpen szeretném leszögezni, hogy a kutya és a gazdi egyaránt élete végéig tanul. A kiképzés első fázisa a zajokhoz való szoktatás, majd egy-egy fegyelmi rész elsajátítása, aztán jönnek a szakirányú feladatok, amelyek lehetnek pl. rom- és fedett területen történő keresés, vízi-felszíni keresés, lavinakeresés. Ha ezeken is túljutottunk, következnek az éles feladatok, amelyet szigorú kontroll alatt kell végezniük. Egy idő után náluk is kialakul majd az élettapasztalat. A kutya és a gazdi egyaránt megismerik egymás viselkedését, reakcióját, kommunikációs eszközeit. Ha ezek a dolgok jól működnek, eredményes lesz a közös munka.

A honlapotokon olvastam egy rajzpályázatról, amelynek a főszerzője Mancs.

„Amiért a kutyákat szeretem” címmel rajzpályázatot hirdettünk 6–14 éves gyerekek részére, a jelentkezési határidő március 21. volt. A pályázat témáját Mancs ihlette. A kezdeményezésben egy társaság támogatott bennünket, akik vállalták a díjak biztosítását. A rajzpályázat zárásaként a budapesti Francia Intézetben megtekinthetők lesznek a beérkezett munkák. A tárlatokon a képek adománnyal megvásárolhatók lesznek, az így, illetve a kihelyezett gyűjtőkbe befolyt összegek a mi munkákat és szervezetünket fogják segíteni. Aki bővebb információra kíváncsi, látogasson el honlapunkra. Ezzel kapcsolatban el szeretném mondani, hogy folyamatos fejlesztés alatt van, ahogy az időnk engedi, nekilátunk és frissítjük az adatokat. Sajnos még elég hiányosak az oldalak, de hamarosan teljesen kész lesz.

A modern technika – értem ezen például a világhálót – az utóbbi években teljesen összeforrott a mindennapi életünkkel, munkánkkal. Ti mire használjátok az internetet?

Vegyük példának a külföldi mentéseket. Ha történik egy természeti katasztrófa pl. Indonéziában, számunkra fontos, hogy a világhálón tájékozódjunk. Ilyenkor „fellapozzuk” egyes külföldi hírügynökségek site-jait, adatokat, információkat gyűjtünk az adott helyről. A mentés helyszínén is mindig nálunk van a laptop, amelynek segítségével percek alatt adatokat és képeket tudunk küldeni az itthoniaknak. Leginkább az anyagiaktól függ, hogy a modern technika eszközeit – pl. GPS – alkalmazni tudjuk-e a mindennapi munkánk során; azonban sajnos ilyesmire nincs fedezet.

Az életmentők: Lehóczki László, Mancs (középen) és Radar

Fotó: Dobrik Rezső